

דף ע' ע"א

פח. מצורע שהיה עשיר והעני, או להיפך – לדעת ר' יהודה נקבע (לענין קרבן עשיר או קרבן עני) כפי שהיה מצבו בזמן שמביא אשמו. ולדעת ר' שמעון נקבע בזמן שמביא חטאתו. ולדעת ר' אליעזר בן יעקב נקבע בזמן שמביא הצפרים.

פט. מצורע ספק – לדעת ר' שמעון יביא קרבנו (כבש) ויתנה שאם הוא מצורע הרי זה אשם, ואם לאו הרי זה שלמים, ומביא עמו לוג שמן. ומקיים, מספק, שחיטה בצפון ומתנות בהונות וסמיכה (עריש"י ותוס') ונסכים ונאכל לזכרי כהונה ליום ולילה כאשם, וטעון תנופה וחזה ושוק כשלמים. וחכמים חולקין עליו, משום דגורם להביא קדשים לבית הפסול (דממעט זמן אכילת השלמים).

דף ע' ע"ב

צ. שמואל סובר כר' שמעון דלעיל, אות פח, דזמן הבאת החטאת קובעת, וסבירא ליה כחכמים דלעיל, אות פט, דאי אפשר להתנות על קרבן אשם (והוא מפרש את דברי ר' יהושע בן חנניא דלעיל, אות פו, בשכבר קרב אשמו).

צא. ג' דברי אגדה: כתוב 'כי לא אחפוץ במות המת' וכתוב 'כי חפץ ה' להמיתם' (והשיב להם כאן כשעשה תשובה, כאן כשלא עשה תשובה); כתוב 'אשר לא ישא פנים', וכתוב 'ישא ה' פניו אליך' (והשיב להם כאן אחר גזר דין, כאן קודם גזר דין); כתוב 'כי בחר ה' בציון' וכתוב 'כי על אפי ועל חמתי היתה לי העיר הזאת גו' (והשיב להם כאן קודם שנשא שלמה בת פרעה, כאן לאחר שנשאה).

צב. ג' דברי בורות: אשתו של לוט אם מטמאה כמת (והשיב שלא); בן השונמית שהחיה אלישע, האם מטמאה כמת (והשיב שלא); מתים לעתיד לבא, כשיחיו, האם צריכים הזאה שלישי ושביעי (והשיב שלכשיחיו נתיישב בדבר, או שלכשיחיו יבא משה עמהם).

צג. ג' דברי דרך ארץ: מה יעשה אדם ויחכם (ואמר להם ירבה בישיבה וימעט בסחורה ויבקש רחמים ממני שהחכמה שלו); מה יעשה אדם ויתעשר (אמר להם ירבה בסחורה [ולדעת הגר"א לא גורסין זה] וישא ויתן באמונה ויבקש רחמים ממני שהעושר שלו); מה יעשה אדם ויהיו לו בנים זכרים (אמר להם ישא אשה הוגנת לו ויקדש עצמו בשעת תשמיש ויבקש רחמים ממני שהבנים שלו).

צד. 'כי ה' יתן חכמה גו' – משל למלך בשר ודם שעשה סעודה לעבדיו ומשגר לאוהביו ממה שלפניו.

דף ע"א ע"א

צה. 'הנה נחלת ה' בנים שכר פרי הבטן' – בשכר שמשחין עצמם בבטן כדי שתזריע אשתו תחילה, נותן לו הקדוש ברוך הוא שכר פרי הבטן.